

Sygn. akt: I C 1380/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Jank
Protokolant:	sekr. sądowy Katarzyna Chachulska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 maja 2017 r. w G.

sprawy z powództwa **B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.**

przeciwko M. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 10 720, 92 zł (dziesięć tysięcy siedemset dwadzieścia złotych i dziewięćdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5015, 47 zł (pięć tysięcy piętnaście złotych i czterdzieści dziewięć groszy) z tytułu zwrotu kosztów postępowania

Sygnatura akt: I C 1380/16

UZASADNIENIE

Powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wniósł pozew przeciwko M. S. domagając się od pozwanej zapłaty kwoty 11.507,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że w dniu 22 stycznia 2007r. pozwana zawarła z (...) Bank S.A. umowę kredytu gotówkowego. Wobec braku spłaty zadłużenia wierzytelność wynikająca z ww. umowy została sprzedana powodowi na mocy umowy z dnia 3 czerwca 2015r. Na zadłużenie pozwanej składają się: kwota 7.069,73 zł tytułem kapitału, kwota 4.291,97 zł tytułem odsetek oraz kwota 145,59 zł tytułem kosztów.

(pozew k. 2-2v)

W dniu 23 września 2016r. w sprawie o sygnaturze I Nc 1172/16 Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz zapłaty k. 18)

Pozwana złożyła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty i wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana podniosła, że bank wypowiedział jej umowę kredytu i wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, na podstawie którego Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. (1) prowadził egzekucję pod sygnaturą Km 1123/10. W okresie od 21 maja 2010r. do 12 maja 2015r. Komornik wyegzekwował od pozwanej łącznie kwotę 13.675,73 zł. Zdaniem pozwanej żądanie powoda jest nieuzasadnione, gdyż w wyniku egzekucji komorniczej został spłacony cały dług wobec poprzedniego wierzyciela.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 22-23)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 stycznia 2007r. pozwana M. S. zawarła z S. A. z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. umowę kredytu odnawialnego nr (...), na mocy której bank oddał do dyspozycji pozwanej środki pieniężne w ramach odnawialnego limitu kredytowego wynoszącego 3.100 zł. Oprocentowanie wykorzystanego kredytu (odsetki umowne) było zmienne. Wysokość odsetek umownych, odsetek za opóźnienie, opłat i prowizji określały Tabela Odsetek i Prowizji Kredytu Odnawialnego, zaś wysokość innych opłat Tabela Opłat Kredytu Odnawialnego.

(dowód: umowa kredytu odnawialnego z dnia 22 stycznia 2007r. k. 10-12)

W dniu 26 maja 2010r. kredytodawca skierował do Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku J. Ż. wniosek o wszczęcie przeciwko pozwanej egzekucji roszczenia pieniężnego w wysokości 8.392,50 zł, z czego kwotę 7.069,73 zł stanowił kapitał, kwotę 188,71 zł opłaty i prowizje, kwotę 1.134,06 zł wymagalne do dnia 28 kwietnia 2010r. odsetki wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 7.069,73 zł od dnia 29 kwietnia 2010r. do dnia zapłaty, kwotę 110 zł koszty postępowania, nadania klauzuli wykonalności. Podstawą egzekucji był bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 28 stycznia 2010r. zaopatrzony w sądową klauzulę wykonalności w dniu 10 marca 2010r. Ostatecznie, sprawa została przekazana Komornikowi sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. (2).

(dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji z dnia 26 maja 2010r. k. 1 akt Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. (1) o sygnaturze Km 1123/10)

W toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. (1) w sprawie o sygnaturze akt Km 1123/10 wierzycielowi przekazano łącznie kwotę 2.126,97 zł, z czego kwota 39,55 zł została zaksięgowana na poczet kosztów poprzedniej egzekucji, kwota 1.477,41 zł na poczet odsetek, kwota 110 zł na poczet kosztów procesu, kwota 300 zł na poczet kosztów zastępstwa procesowego, kwota 188,71 zł na poczet innych kosztów, zaś kwota 11,30 zł na poczet spłaty zaliczki na wydatki. Na dzień umorzenia postępowania do wyegzekwowania pozostała kwota 7.294,44 zł (w tym kapitał 7.069,73 zł, odsetki 224,60 zł, zaliczka na wydatki 0,11 zł). Postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2015r. Komornik umorzył postępowanie egzekucyjne na wniosek wierzyciela.

(dowód: pismo Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni Krzysztofa Mówińskiego z dnia 9 maja 2017r. k. 76, karta rozliczeniowa [w:] akta Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni Krzysztofa Mówińskiego o sygnaturze Km 1123/10, postanowienie komornika z dnia 4 sierpnia 2015r. k. 82 tamże)

Na mocy umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 1 czerwca 2015r. S. A. z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. zbył na rzecz powoda B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. portfel wierzytelności pieniężnych wynikających z czynności bankowych z udziałem konsumentów, w tym wierzytelność przysługującą wobec pozwanej, wynikającą z umowy kredytu odnawialnego nr (...).

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 1 czerwca 2015r. wraz z załącznikiem k. 13-14v)

W dniu 7 lipca 2016r. powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych, zgodnie z którym wysokość wymagalnego zadłużenia pozwanej wynosiła 11.507,29 zł, z czego kwota 7.069,73 zł stanowiła kapitał, kwota 4.291,97 zł odsetki, a kwota 145,59 zł koszty.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego k. 3)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w całości na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda oraz znajdujących się w aktach Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. (1) o sygnaturze Km 1123/10. W ocenie Sądu dokumenty prywatne w postaci kopii umowy kredytu odnawialnego, wniosku egzekucyjnego, umowy sprzedaży wierzytelności są autentyczne i wiarygodne, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów, ani też nie zaprzeczyła, że osoby podpisane pod tymi dokumentami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych. Za w pełni wiarygodne Sąd uznał także dokumenty urzędowe w postaci akt komorniczych, w tym karty rozliczeniowej oraz postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron i nie budzą żadnych wątpliwości Sądu. Jeśli chodzi natomiast o dokument w postaci z wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego to zważyć należy, iż zgodnie z treścią art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (tekst jednolity Dz.U.2016.1896) dokument ten nie ma żadnej szczególnej mocy dowodowej w postępowaniu cywilnym i ma charakter dokumentu prywatnego. Jak wskazuje się w judykaturze dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu i w wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, na przykład właśnie cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności, ale nie stanowią one dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności, a tym bardziej istnienia i wysokości nabytej wierzytelności (por. wyrok Sadu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lutego 2015r., I ACa 824/14, L.). Wobec kwestionowania przez stronę pozwaną wysokości zadłużenia, a także wobec braku wyjaśnień powoda co do sposobu rozliczenia należności wyegzekwowanych od pozwanej i przekazanych wierzycielowi, Sąd dał wiarę powyższemu wyciągowi z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego tylko w takim zakresie, w jakim korelował on z treścią pozostałych dowodów zebranych w niniejszej sprawie w postaci karty rozliczeniowej oraz pisma komornika z dnia 9 maja 2017r. przedstawiających wysokość zadłużenia pozwanej.

Podstawę powództwa stanowiły przepisy art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (tekst jednolity Dz.U.2015.128) w zw. z art. 509 k.c. Zgodnie z treścią art. 69 ust. 1 Prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Natomiast, jak stanowi art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Przechodząc do oceny zgłoszonego powództwa należy wskazać, że pomiędzy stronami nie było sporu co do istnienia stosunku prawnego pomiędzy poprzednikiem prawnym powoda - S. A. z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W. a pozwaną wynikającego z umowy kredytu odnawialnego nr (...), ani też co do nabycia przez powoda wierzytelności na podstawie umowy przelewu. Pozwana nie kwestionowała obu tych czynności prawnych, a nadto strona powodowa sprostowała spoczywającemu nań ciężarowi dowodu, przedkładając poświadczony za zgodność z oryginałem przez zawodowego pełnomocnika kopię umowy kredytu z dnia 22 stycznia 2007r. oraz kopię umowy przelewu z dnia 1 czerwca 2015r. Natomiast kwestią sporną pomiędzy stronami była wysokość zadłużenia pozwanej z tytułu ww. umowy kredytu. W sprzeczności od nakazu zapłaty pozwana podniosła bowiem, że poprzedni wierzyciel wszczął przeciwko niej postępowanie egzekucyjne, w toku którego została wyegzekwowana od niej łącznie kwota 13.675,73 zł. Odnosząc się do tego zarzutu w pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że Komornik sądowy K. M. (1) prowadził przeciwko pozwanej postępowanie egzekucyjne na podstawie kilku tytułów wykonawczych. Stąd też kwoty wyegzekwowane od pozwanej były zaliczane na poczet poszczególnych roszczeń, a nie tylko na poczet zadłużenia wynikającego z umowy kredytu odnawialnego nr (...). Nadto, postępowanie egzekucyjne nie zostało umorzone z uwagi na wyegzekwowanie

całej należności stwierdzonej tytułem wykonawczym, lecz na wniosek wierzyciela, motywowany przeniesieniem przedmiotowej wierzytelności na powoda. Ustosunkowując się do podniesionego przez pozwaną zarzutu powodowy fundusz sekurytyzacyjny przyznał, że w toku powyższej egzekucji wierzycielowi przekazano jedynie kwotę 691,04 zł. Jednakże w świetle wyników przeprowadzonego postępowania dowodowego wskazaną kwotę należało uznać za zaniżoną. Na podstawie dowodów z dokumentów w postaci karty rozliczeniowej oraz pisma komornika z dnia 9 maja 2017r. Sąd ustalił, że łącznie wierzycielowi przekazano kwotę 2.126,97 zł. W piśmie z dnia 9 maja 2017r. Komornik wyjaśnił, że wyegzekwowane środki zostały rozliczone na poczet odsetek (1.477,41 zł), a także kosztów (649,56 zł). Z tego pisma wynika natomiast, że żadna wpłata nie została zaliczona na poczet kapitału kredytu stanowiącego kwotę 7.069,73 zł. W związku z powyższym, Sąd zobowiązał pełnomocnika strony powodowej do przedstawienia szczegółowego rozliczenia kwot wyegzekwowanych w toku egzekucji od dnia 24 września 2010r. do dnia 1 stycznia 2013r. oraz wpłaty z dnia 21 lipca 2015r. w kwocie 48,59 zł, jednak zobowiązania tego powód nie wypełnił. Z tego względu Sąd uznał, że wyliczając wysokość zadłużenia pozwanej z tytułu umowy kredytu powód nie uwzględnił wszystkich wyegzekwowanych od pozwanej należności i w związku z tym wyciąg z ksiąg rachunkowych nie odzwierciedla wysokości aktualnego zadłużenia pozwanej. W tym stanie rzeczy Sąd dokonał rozliczenia dokonanych w toku postępowania egzekucyjnego wpłat zgodnie z zasadami określonymi w art. 451 k.c. Różnicę pomiędzy wyegzekwowaną od pozwanej kwotą 2.126,97 zł a kwotą przyznaną przez powoda (691,04 zł) Sąd zaliczył w pierwszej kolejności na poczet kosztów w łącznej wysokości 649,56 zł, zgodnie z treścią pisma komornika z dnia 9 maja 2017r. Pozostałą kwotę w wysokości 786,37 zł natomiast Sąd zaliczył na poczet odsetek, pomniejszając o nią dochodzoną przez powoda kwotę 4.291,97 zł z tytułu odsetek. Zatem, ostatecznie z tytułu odsetek powodowi należała się kwota 3.505,60 zł. Reasumując, na zasądzoną przez Sąd kwotę 10.720,92 zł składały się: kapitał kredytu w kwocie 7.069,73 zł, odsetki w kwocie 3.505,60 zł oraz koszty w kwocie 145,59 zł.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe w zw. z art. 509 k.c. Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 10.720,92 zł. Na mocy art. 482 § 1 i 2 k.c. od tej kwoty zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tj. dnia 15 sierpnia 2016r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804) i rozliczył je stosunkowo, uznając, że powód wygrał niniejsze postępowanie w 93 %. Na poniesione przez powoda koszty składają się: opłata sądowa od pozwu (576 zł), opłata za czynności fachowego pełnomocnika – radcy prawnego (4.800 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł). Sąd przyznał powodowi równowartość 93 % poniesionych przez niego kosztów tj. kwotę 5.015,47 zł (93 % x 5.393 zł).